

Llegir d'un sol glop

Les vacances són un gran moment per deixar-se portar per grans llibres; per exemple: "Em dic Lucy Barton" i "Sortir a robar cavalls", que evidencien com han marcat els pares les nostres vides adultes

NATÀLIA RAMON @natramonetc

Sotscap d'Informatius de Catalunya Ràdio

29 Juny 2017

En l'imaginari individual de benestar hi caben moltes imatges somiades, o si hi ha hagut sort viscudes, i ara que s'acosten les **vacances** segur que molts estem pensant en una estampa que només d'imaginar-la ens dona pau i serenor. Per uns pot ser jeure al sol com un llangardaix en una platja tranquil·la, combinant gairebé a la perfecció el sol amb el mar. Per altres pot ser compatir una bona conversa i un gintònic en una nit estrellada i fresca amb el Montsec al fons, sense pressa i sense son. Jo firmo on calgui per tenir una d'aquestes dues possibilitats en les meves vacances, però sé segur que necessito tenir-ne una tercera; **llegir**d'un sol glop una **novel·la** que em trasbalsi, que m'emocioni, que em faci pensar i repensar, que m'ompli de sentiments i m'aturi el temps, que vulgui fer callar els qui em parlen i que em faci estar en vetlla mitja nit. I això no és fàcil. No sempre en agafar un llibre un té aquesta sensació, perquè hi ha llibres i literatura. Però quan passa, pam! Tot esclata.

He tingut la sort d'enllaçar dos llibres que m'han esclatat a sobre, o a dintre: "**Em dic Lucy Barton**" (Edicions de 1984) d'**Elizabeth Strout** i "**Sortir a robar cavalls**" (Club Editor) de **Per Petterson**. I tots dos, sense tenir res a veure, evidencien com han marcat els pares les nostres vides adultes. Dit així sembla fàcil, evident, fins i tot groller, però us ben asseguro que en cap dels dos res és fàcil, tot té transcendència, res és sobrer ni evident, tot és profund sense que te n'adonis, com la pluja fina que va calant. I aquesta és la meravella, que una lectura aparentment fàcil vagi tan endins com ho fa "Em dic Lucy Barton", on per sota de les converses entre la Lucy i la seva mare, aparentment de tafaneries del petit poble d'on venen, es cospa el que cou per sota, fins al punt de conèixer els sentiments de la Lucy com si fossin ben nostres. I què es pot dir de "Sortir a robar cavalls"! Crec que no tinc paraules tan ajustades com les que usa Per Petterson en aquesta meravellosa novel·la per poder traslladar com brollen els sentiments, com l'adolescència esdevé el gran secret d'una vida. I això, sense saber-ho.